

Вѣнчаніе и сѣпрѣжеско благословеніе прилично е да се совршава въ църковь (а) предъ народѣ и не ношѣ а ннто въ постове.

Примъчавай, зашо то въ правила та апостолски и отеческіи часто упомина се изфрѣлюваніе и отлученіе: и тія слова треба да быдять истолковани.

Подъ име изфрѣлюваніе, разѣмѣвасе да се земе совершенно чинъ свѣщенническій, или діаконски, или клирическій: (сирѣчь: „попъ да быде распопен: діаконъ, раздіаконъ, „и клиръ да се непочита за клирика, но да го „дадатъ въ мѣско то званіе.)

Подъ име отлученіе или отдѣленіе разѣмѣва се „запиранье отъ свѣтѣе причащеніе (сирѣчь,

---

(а) Напрямѣнно треба да се совршава вѣнчаніе въ църковь разкѣ, ако нема църковь, на-примѣръ въ сиромашка та Болгарія, коа то се находитъ въ Тѣрціа, гдѣ за прецаваха Тѣрцы да се зидатъ Христіанскіи църкви.